

به مناسبت ۸ مارس روز جهانی زن

بیانیه

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

۸ مارس یادآور مبارزات زنان آزادیخواهی مانند کلارا زتکین است که با جسارت و شجاعت بی نظیری توانستند با حرکت های بزرگ اجتماعی مانند جنبش فمینیستی، جنبش اقلیت های جنسی، جنبش علیه تجاوز جنسی، جنبش "من هم" و جنبش برای حق آزادی سقط جنین (حق ختم داوطلبانه بارداری) به حقوق اولیه ای دست یابند، حقوقی که برای نسل کنونی امری بدیهی است. اگر چه هنوز راه درازی پیش روی زنان برای رسیدن به آزادی و حقوق برابر خصوصا در کشورهای دیکتاتوری و توتالیتر وجود دارد، اما روند مبارزاتی زنان نشان از محقق شدن خواسته های به حق آنان در آینده ای نزدیک دارد.

با خیزش انقلابی زن، زندگی، آزادی (۱۴۰۱) که بی شک مدیون مبارزات زنان ایران مانند قره العین،... در

صد ساله اخیر است، ترس و وحشت نسبت به حکومت استبداد اسلامی درهم شکسته شد. زنان، خصوصا نسل جوان با قدرتی بی نظیر برای آزادی پوشش و لغو حجاب اجباری، برابری جنسیتی و رهایی از سلطه دینی نظام حاکم، که تلاش می کند سبک زندگی خود را به آنان تحمیل کند، به خیابان ها آمدند.

از آغاز به قدرت رسیدن جمهوری اسلامی در ایران، اولین گروه اجتماعی که مورد تهدید و سرکوب قرار گرفت، زنان بودند، زنانی که حاضر به سر فرود آوردن در برابر قوانین زن ستیز اسلامی نبودند. بی تردید خاصه حکومت‌های ارتجاعی و تمامیت خواه خصوصا مذهبی سرکوب هرگونه خواست ترقی خواهانه و برابری طلبی است.

تاثیر خیزش مهسا (ژینا) نه تنها در ایران توانست چندین ماه متوالی در سراسر کشور مردم را از هر قشر و طبقه به خیابان بیاورد، بلکه جهان شاهد این حرکت بزرگ زنان مبارز و شجاع ایران بود و در خیلی از کشورها ده ها هزار نفر از ملیت های مختلف به پشتیبانی آنان نیز به خیابان آمدند. زنانی که با شعار "زن، زندگی، آزادی" به جهانیان نشان دادند، مبارزه برای آزادی و حقوق برابر در جوامع تحت سلطه حکومت های استبدادی اگر چه مشکل اما امکان پذیر است.

امسال نیز ۸ مارس را در شرایطی برگزار میکنیم که تعداد زیادی زنان مبارز و جسور مانند سپیده قلیان، نرگس محمدی، نسرین ستوده، فاطمه سپهری، زینب جلالیان، ... و هزاران نفر از معلمان، کارگران، دانشجویان، نویسندگان و کنشگران مدنی در زندانهای حکومت با وضعیتی اسف بار بسر برده و یا بسر می برند.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران این روز جهانی را به تمامی زنان آزادیخواه جهان و به ویژه زنان ایران تبریک میگوید و تلاش و کوشش خود را در راستای پشتیبانی و حمایت جنبش مردمی ایران علیه

حکومت استبداد اسلامی و برقراری حکومتی مبتنی بر
جمهوری، دموکراسی و لائیسیته (جدایی دولت و دین)
ادامه خواهد داد.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

۴ مارس ۲۰۲۴ - ۱۴ اسفند ۱۴۰۲

به مناسبت ۸ مارس، روز جهانی
زن

بیانیه و فراخوان تشکل های دانشجویی و دانش آموزی

روز جهانی زن امسال در شرایطی فرا میرسد که عموم مردم و مشخصاً ما زنان در مصاف هر روزه علیه جمهوری اسلامی قرار داریم. ایستادگی و مبارزه‌ای مداوم که در روند انقلاب «زن زندگی آزادی»، کلیت این حکومت را به چالش کشیده است. در مقابل هم، هر طرح و لایحه و قانونی که برای مقابله علیه این مبارزه هر روزه تصویب و پیاده شده، کاملاً شکست خورده است.

از سال گذشته و پس از آغاز انقلابی عظیم به نام «زن زندگی آزادی»، مبارزه ما برای رهایی‌مان از قوانین، فرهنگ و سنت‌های مردسالارانه، برای دستیابی به سکولاریسم و مدرنیسم، برای برابری جنسیتی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، برای منزلت انسانی‌مان که زیر سایه کثیف قوانینی متحجر و مشخصاً حجاب اجباری لگدمال شده و برای آنکه زن، انسان درجه دوم نباشد؛ در ابعاد میلیونی وارد جدالی نفسگیر شدیم.

این مبارزه جانانه ما بود که برای اولین بار در طول تاریخ موجودیت جمهوری اسلامی، همراه شد با فتح استراتژیک‌ترین سنگر حکومت اسلامی علیه زنان و بخش وسیعی از مردم آزادیخواه؛ یعنی، «حجاب». ما توانستیم بالاخره به‌صورت سراسری و هزاران نفره، حجاب اجباری را زیر پا له کنیم؛ ما توانستیم نماد انقیاد و بردگی و بندگی زنان، نماد تبدیل زنان به انسان درجه دوم را آنچنان بی‌اعتبار کنیم که حکومت اسلامی برای حفظ خودش از سقوط قطعی، دست به توحش بزند و بارها تلاش کند این سنگر از دست رفته‌اش را باز پس گیرد؛ اما موفق نشد.

پاسخ ما علیه حکومت ضدزن، به‌عنوان «شبکه سراسری انقلاب زن زندگی آزادی» در یک سال گذشته، فراخوان‌های مداوم بی‌حجابی سراسری بود؛ پاسخ ما تشکل‌ها و نهادهای دانشجویی، فراخوان روز ۲۶ فروردین ۱۴۰۲ بود که با شعار «نه روسری نه توسی آزادی و برابری»، موجی در جامعه ایجاد کردیم که عموم هم‌زمان‌مان با هشتگ #ازشنبه تمام تهدیدهای رادان را به باد تمسخر گرفتند. پاسخ ما نهادها و فعالین و مبارزین شهری و جوانان و زنان سراسر کشور، کمپین

#تابستان_سخت بود که سخت‌ترین تابستان کل دوران را برای جمهوری اسلامی رقم زد.

از این رو، ضروری می‌دانیم که مبارزه را علیه حجاب اجباری و علیه قوانین زن‌ستیز و در راس آن، علیه حکومت ضدزن جمهوری اسلامی ادامه دهیم.

ما باید روند مبارزه را با بی‌حجابی سراسری و همچنین اقدامات اعتراضی مختلف به مناسبت روز جهانی زن - ۸ مارس - به عنوان یک روز اعتراضی مهم در تقویم مبارزاتی‌مان علیه جمهوری اسلامی ادامه دهیم.

موارد فراخوان ما رو به عموم جامعه و فعالین انقلاب «زن زندگی آزادی»:

ما همه زنان و جوانان، همه دانشجویان و دانش‌آموزان و عموم جامعه و همه آزادی‌خواهان و برابری‌طلبان را فرامی‌خوانیم و دعوت می‌کنیم که در جمعه ۱۸ اسفند روز جهانی زن، نتیجه یکسال بی‌حجابی سراسری را تثبیت کنیم و در ادامه هفته‌ها و ماه‌های گذشته، بصورت سراسری در روز جهانی زن بی‌حجاب در سطح جامعه ظاهر شویم.

تجمع، زنجیره انسانی، سرودخوانی، شعارنویسی، پخش و نصب تراکت و بنر، سخنرانی در مترو و اتوبوس، پرفورمنس در دبیرستان‌ها و دانشگاه‌ها، پخش گل و شیرینی، گلباران مزار جانبختگان راه آزادی، شعاردهی شبانه، حضور فعال در شبکه‌های اجتماعی در اینترنت، که همگی با شعار «زن زندگی آزادی» همراه باشد.

ما متوقف نمی‌شویم، پیشروی خواهیم کرد و اجازه نمی‌دهیم جمهوری اسلامی بتواند لحظه‌ای از ما آرامش داشته باشد. بعد از شکست دادن حکومت در مضحکه انتخاباتش، به استقبال روز جهانی زن و پس از آن، چهارشنبه‌سوری خواهیم رفت.

شبکه سراسری انقلاب_زن_زندگی_آزادی

(شامل تشکل‌های دانشجویی و دانش‌آموزی و گروه‌های مبارزاتی جوانان و زنان)

روز جهانی زن، بر همه برابری طلبان مبارک باد!

سه شنبه ۸ اسفند ۱۴۰۲ - ۲۷ فوریه ۲۰۲۴

زنان امسال صد و سیزدهمین روز جهانی زن را با بزرگداشت و ارج نهادن به دستاوردهایشان گرامی می‌دارند. آنان تجدید عهد می‌کنند که برای رسیدن به برابری و رفع تبعیض جنسی- جنسیتی تلاش‌های خود را همچنان ادامه خواهند داد.

زنان ایران که مبارزاتشان همواره با موانع سیاسی مواجه بوده، بیش از صد سال است که همواره هشت مارس را گرامی می‌دارند. از اقدام جمعیت پیک سعادت در رشت (سال ۱۳۰۱) و تظاهرات عظیم زنان علیه حجاب اجباری در ۱۷ اسفند ۱۳۵۷ (هشتم مارس ۱۹۷۹)، پس از صدور فرمان حجاب اجباری خمینی، به عنوان نمونه‌هایی می‌توان نام برد. امروزه زنان ایران، ۸ مارس را در زندان‌ها و شکنجه‌گاه‌ها، در ادارات، کارخانجات، آموزشگاه‌ها و خانواده‌ها، با یاد زنان بزرگ تاریخ مبارزاتی برابری خواهی گرامی داشته و هم‌چنان به راه خود ادامه می‌دهند.

با آغاز جنبش انقلابی "زن، زندگی، آزادی" در سال ۱۴۰۱، مبارزات زنان آزادیخواه و برابری طلب، گسترده‌تر و سرکوب‌های رژیم نیز

شدیدتر شده است.

بیدادگاه های رژیم ضد زن حاکم بر ایران، حکم های بسیار سنگینی را برای زنان مبارز صادر می‌کنند. در حال حاضر تعداد بسیاری از زنان فعال و آزادی خواه در زندان های حکومت اسلامی ایران اسیرند.

با وجود تمام فشارهای های وارده از طرف رژیم اسلامی، پژواک بانگ آزادی خواهی و برابری طلبی زنان و دختران ایرانی، با شکوفایی جنبش انقلابی " زن، زندگی، آزادی" در سراسر جهان طنین انداخته و زنان مبارز جهان را با مبارزات زنان ایران همراه کرده است. روایت های استقامت و دلاوری زنانی چون نرگس محمدی ها، نسرين ستوده ها، سپیده قلیان ها، زینب جلالیان ها و هزاران زن گمنام برای رسیدن به دنیایی بدون تبعیض در سرتاسر جهان گسترده شده است. جنبش زنان ایران هرگز دختران شجاع خود، مانند مهسا امینی ها، آرمیتا ها و ندا ها... را فراموش نخواهد کرد.

ما روز هشت مارس (۱۷ اسفند) را همراه با زنان دلاور کشورمان گرامی می داریم و به تلاش های بی وقفه آنان افتخار می کنیم. ما برابری طلبان، از دستاوردهای مبارزات زنان در طول سالیان متمادی پاسداری می کنیم و مدافع حقوق انسانی هستیم. ما به تبعیض جنسی - جنسیتی، واپس گرایی، فقر، فساد و آسیب های زیستگاهی و اعدام نه می گوئیم. ما نهادهای امضا کننده این بیانیه با تبریک به همه زنان و برابری طلبان به مناسبت روز جهانی زن، پیمان می بندیم تا در هر کجای دنیا که باشیم، ماهیت جنایتکار و زن ستیز حاکمان میهنمان را افشا کنیم.

به گزارش سازمان های حقوق بشری تعدادی بسیاری از زنان فعال در زندان های مختلف حکومت اسلامی در زندان های ایران در بند هستند که ما خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی آنان می باشیم.

تعداد زیادی از زنان زندانی سیاسی محبوس در بند زنان زندان اوین، بیش از ۵۰ سال سن داشته و از بیماریهای مختلفی همچون بیماری قلبی، تنفسی و بیماری های خاص رنج می برند.

ما از همه تشکل های زنان، سازمان های حقوق بشری و نهادها و احزاب دموکراتیک می خواهیم که در روز جهانی زن، خواهان آزادی همه زندانیان سیاسی- عقیدتی باشیم و فریاد "نه به اعدام" را هر

چه وسیع تر در ایران و در خارج از کشور بلندتر و رساتر کنیم.

ما همه مردان و زنان ایران را فرا می خوانیم تا از خواست ابتدایی زنان، یعنی آزادی انتخاب پوشش و برابری انسان ها در کشور پشتیبانی کنند و با زنان پیشگام، همگام باشند.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران

مارس ۲۰۲۴

زن زندگی آزادی

زندانی سیاسی آزادی باید گردد

نه به اعدام

امضاکنندگان:

- ۱ - انجمن جمهوری خواهان آلمان و هلند
- ۲ - انجمن حقوق بشر و دموکراسی برای ایران - هامبورگ
- ۳ - انجمن فرهنگی ایران و سوئیس - ژنو
- ۴ - بنیاد اسماعیل خویی
- ۵ - حزب آزادی و رفاه ایرانیان (آرا)
- ۶ - حامیان مادران پارک لاله - هامبورگ
- ۷ - حامیان مادران پارک لاله - فرزنو
- ۸ - جمعیت ایرانی حقوق بشر - شمال کالیفرنیا
- ۹ - جمعیت ایرانی حقوق بشر - جنوب کالیفرنیا
- ۱۰ - زنان برای آزادی و برابری پایدار
- ۱۱ - صدای زنان سوسیال دموکرات ایران
- ۱۲ - فدراسیون اروپا پرس
- ۱۳ - کانون مدافعان حقوق بشر کردستان
- ۱۴ - کارزار حقوق بشر برای ایران
- ۱۵ - کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس
- ۱۶ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - هجا
- ۱۷ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - شیکاگو
- ۱۸ - کمیته نه به جمهوری اسلامی - اورنج کانتی
- ۱۹ - کمپین دفاع از زندانیان سیاسی و مدنی
- ۲۰ - مادران پارک لاله - دورتموند
- ۲۱ - مادران صلح مونترال
- ۲۲ - نهاد «همه حقوق بشر، برای همه، در ایران»
- ۲۳ - همبستگی ملی ایرانیان فرزنو - کالیفرنیا
- ۲۴ - همبستگی جمهوری خواهان ایران (هجا) - مونترال

ایران - کارزار خشن برای تحمیل قوانین حجاب اجباری از طریق نظارت و توقیف فلهای خودروها

بیانیه مطبوعاتی عفو بین الملل

۱۶ اسفند ۱۴۰۲ - ۶ مارس ۲۰۲۴

در آستانه روز جهانی زن، عفو بین الملل با انتشار یک بیانیه اعلام کرد مقامات جمهوری اسلامی برای اعمال قوانین سرکوبگرانه حجاب اجباری از طریق نظارت گسترده بر زنان و کودکان دختر در مکانهای

عمومی و ایستهای گسترده پلیس که زنان راننده را هدف گرفته، کارزار گسترده‌ای به راه انداخته‌اند. خودروهای ده‌ها هزار زن در ایران به دلیل سرپیچی از قوانین حجاب اجباری به‌طور خودسرانه مصادره شده‌اند. برخی دیگر تحت پیگرد قانونی قرار گرفته و به شلاق یا حبس محکوم شده‌اند یا با مجازات‌های دیگری مانند جریمه

نقدی یا اجبار به شرکت در کلاسهای «ارشاد اخلاقی» مواجه شده‌اند.

شهادت‌های 46 نفر - شامل 41 زن، از جمله یک زن ترنس، یک دختر و چهار مرد - که عفو بین‌الملل در فوریه 2024 اخذ و جمع‌آوری کرده است همراه با بررسی اسناد رسمی از جمله احکام دادگاه‌ها و قرارهای دادستانی، نشان می‌دهد که تعداد زیادی از ارگان‌های حکومتی در آزار و تعقیب زنان و کودکان دختر به دلیل صرف استفاده آنان از حقوقشان برای خودمختاری بدنی و آزادی بیان و عقیده دست دارند. این سازمان گزیده‌ایی از شهادت‌های 20 نفر را [منتشر کرده](#) تا نمایی از واقعیت ترسناکی به دست بدهد که زنان و کودکان دختر در ایران روزانه با آن مواجه می‌شوند.

به گفته دیانا الطحاوی، معاون دفتر خاورمیانه و شمال آفریقا در عفو بین‌الملل: «مقامات جمهوری اسلامی ایران در تلاشی شوم برای در هم شکستن اراده مقاومت در برابر حجاب اجباری در پی خیزش «زن، زندگی، آزادی»، زنان و کودکان دختر را با قرار دادن تحت نظارت‌های امنیتی و اقدامات پلیسی به وحشت می‌اندازند، زندگی روزمره آنها را مختل کرده و فشارهای روانی شدیدی به آنها وارد می‌کنند. روش‌های خشن آنها از توقف رانندگان زن در خیابان‌ها و مصادره فله‌ای خودرو آنها تا تحمیل مجازات غیرانسانی شلاق و احکام زندان را شامل می‌شود.»

او افزود: «تشدید آزار و تعقیب زنان و کودکان دختر تنها چند هفته قبل از رأی‌گیری شورای حقوق بشر سازمان ملل در مورد تمدید ماموریت هیأت حقیقت‌یاب برای انجام تحقیق در مورد نقض حقوق بشر به ویژه علیه زنان و کودکان از زمان جان‌باختن مهسا/ژینا امینی در بازداشت، صورت می‌گیرد. کشورهای عضو شورای حقوق بشر سازمان ملل باید با بحران مصونیت آمران و عاملان حملات به زنان و کودکان دختر از مجازات مقابله کنند و اطمینان حاصل کنند که یک سازوکار مستقل بین‌المللی با نگاه به پیگیری روندهای قانونی در آینده، به جمع‌آوری، حفظ و تجزیه و تحلیل شواهد ادامه می‌دهد.»

مجریان قوانین تحقیرآمیز حجاب اجباری عبارتند از: پلیس امنیت اخلاقی، پلیس راهنمایی و رانندگی، دادرها، دادگاه‌ها، وزارت اطلاعات و سپاه پاسداران و همچنین نیروی شبه نظامی بسیجی و سایر عوامل لباس شخصی.

آزار و تعقیب به دلیل نداشتن حجاب در خودرو

اظهارات رسمی حاکی از آن است که از آوریل ۲۰۲۳، پلیس امنیت اخلاقی جمهوری اسلامی ایران دستور توقیف خودسرانه صدها هزار خودرو را صادر کرده که راننده‌ها یا سرنشینان آنها زنان یا دختران با دستکم ۹ سال سن بوده‌اند که بی‌حجاب بوده یا حجاب «نامناسب» داشته‌اند. بر اساس شهادت‌ها، این دستورات مبتنی بر تصاویر ضبط شده‌ی دوربین‌های مداربسته یا گزارش‌های ماموران لباس شخصی در حال گشت‌زنی در خیابان‌ها و استفاده از یک اپلیکیشن پلیس به نام ناظر برای گزارش پلاک خودروهای دارای رانندگان یا سرنشینان زن و دختر بدون حجاب اجباری صادر شده است.

زنان مورد هدف و بستگان آنها پیامک‌ها و تماس‌های تلفنی تهدیدآمیزی دریافت کرده‌اند که به آنها دستور داده خود را به پلیس امنیت اخلاقی معرفی کنند و خودروهای خود را به عنوان مجازات سرپیچی از حجاب اجباری تحویل دهند. عفو بین‌الملل اسکرین‌شات‌های ۶۰ پیامک از این دست را که طی سال گذشته برای ۲۲ زن و مرد صادر شده بود، بررسی کرد.

در ماه‌های اخیر، مقامات همچنین تعقیب و ایست بدون دلیل خودروها را انجام داده و زنان راننده را در مسیرهای پرتدد هدف قرار داده‌اند. ماموران پلیس، رانندگان زن را متوقف کرده و از پلاک آنها استعلام گرفته و در صورت وجود گزارش و دستور توقیف علیه خودرو، آنها را مجبور می‌کنند به کلانتری بروند و خودروهایشان را توقیف می‌کنند. جرثقیل‌ها برای توقیف و انتقال خودروهای زنانی که از همراهی با ماموران سر باز می‌زنند وارد کار می‌شوند.

عفو بین‌الملل با ۱۱ زن صحبت کرد که تعقیب و گریزهای ترسناک و ایست و توقیف ناگهانی خودروهایشان را در حین انجام فعالیت‌های عادی روزمره خود مانند رفت و آمد به محل کار، قرارهای پزشکی یا در مسیر مدرسه فرزندان‌شان توصیف کردند. آنها تاکید کردند پلیس هیچ توجهی به ایمنی آنها نداشته و در برخی موارد زنان در بزرگراه‌های شلوغ یا در شهرهایی دور از محل زندگی‌شان، سرگردان مانده‌اند.

زنها و مردها شهادت داده‌اند که روند بازپس‌گیری خودروها از پلیس امنیت اخلاقی شامل صف‌های طولانی و رفتار تحقیرآمیز مسئولان از جمله توهین‌های جنسیتی و تذکره‌های آزاردهنده در مورد ظاهر زنان و کودکان دختر است، دخترانی که بین آنها دختر بچه ۹ ساله هم بود. زنان و کودکان دختر همچنین با دستورات تحقیرآمیز برای پوشاندن

موهایشان و تهدید به شلاق، حبس و ممنوع‌الخروجی مواجه شده‌اند.

در بسیاری از موارد، مقامات ارشد پلیس امنیت اخلاقی، پس از پرداخت هزینه‌های سلیقه‌ای انتقال خودرو با جرثقیل و پارکینگ و اخذ تعهد کتبی مبنی بر رعایت حجاب اجباری از زنان و کودکان دختر و/یا بستگان مرد آنها، دستور ترخیص خودرو را پس از ۱۵ تا ۳۰ روز صادر می‌کنند.

در موارد دیگر، پلیس امنیت اخلاقی، زنان و کودکان دختر را با اشاره به گزارش‌های پی در پی مبنی بر عدم رعایت حجاب اجباری در وسایل نقلیه آنها، به مقامات دادسرا معرفی می‌کند و آزادی خودروهایشان را مشروط به دستور دادستانی می‌کند.

بدرفتاری و محرومیت از دسترسی به اماکن و خدمات عمومی

زنان همچنین به عفو بین‌الملل [توضیح دادند](#) چگونه دسترسی آنها به حمل‌ونقل عمومی، فرودگاه‌ها و خدمات بانکی به طور مرتب ممنوع و مشروط به رعایت حجاب اجباری شده است. زنان توضیح دادند که چگونه کارکنان دولتی، به ویژه در فرودگاه‌ها، از ورود زنان و دختران کلاه‌پوش به اماکن دولتی جلوگیری کرده‌اند و بلندی و چسبان بودن آستین، شلوار و مانتوهای آنها را مورد بررسی قرار داده‌اند.

زنان همچنین توضیح دادند که چنین برخوردهایی معمولاً با توهین کلامی از جمله توهین‌های جنسیتی و تهدید به پیگرد قضایی همراه است. یک زن همچنین به سازمان عفو بین‌الملل گفت که در پاییز سال ۱۴۰۲ یک مامور در ایستگاه متروی تهران با مشت به سینه یکی از بستگان ۲۱ ساله‌اش کوبیده است.

دختر ۱۷ ساله‌ای به عفو بین‌الملل گفت که مدیر مدرسه‌اش پس از دیدن بی‌حجابی او در تصاویر دوربین مداربسته یکی از کلاسهای درس، او را به طور موقت از مدرسه محروم کرد و تهدید کرد در صورت برداشتن دوباره روسری، او را به سازمان اطلاعات سپاه پاسداران گزارش می‌کند.

محاكمه و مجازات نا عادلانه

عفو بین‌الملل از پرونده ۱۵ زن و یک دختر ۱۶ ساله در ۷ استان

ایران مطلع شده است که صرفاً به دلیل بی‌حجابی یا حجاب «نامناسب» هنگام حضور در وسایل نقلیه خود؛ در مکان‌های عمومی مانند مراکز خرید، تئاتر، فرودگاه یا مترو؛ یا در تصاویر منتشر شده در حساب‌های رسانه‌های اجتماعی‌شان، تحت پیگرد قضایی قرار گرفته‌اند.

به سختی می‌توان میزان گستردگی چنین پیگردهای قضایی را مشخص کرد، زیرا مقامات از انتشار آمار مربوطه خودداری می‌کنند. اما [اظهارات](#) محمدرضا میرحیدری، فرمانده انتظامی استان قم در ژانویه ۲۰۲۴ درباره ۱۹۸۶ پرونده قضایی در ارتباط با حجاب اجباری تنها در آن استان از آغاز سال ۱۴۰۲، حاکی از آن است که این گونه موارد به طور گسترده گزارش نشده است. یک زن به عفو بین‌الملل گفت که یک قاضی به انبوهی از ۳۰ یا ۴۰ پرونده روی میزش اشاره کرد و گفته همه آنها مربوط به حجاب اجباری است. چند زن دیگر گفتند که مقامات دادستانی و پلیس از سنگینی کارشان به دلیل شمار بالای موارد مقاومت زنان در برابر حجاب اجباری شکایت داشتند.

عفو بین‌الملل پرونده‌های چهار زن را مستندسازی کرده است که به دستور دادستانی باید به اجبار در یک تا پنج کلاس «اخلاق» شرکت کرده و از هرگونه عمل «مجرمانه» تا یک سال خودداری کنند تا پرونده کیفری علیه آنها بسته شود. یکی از زنان گفت که چگونه مقام دادستانی که این کلاسها را اداره می‌کند، ۴۰ زن شرکت کننده در کلاس را به دلیل آمار بالای طلاق مقصر دانسته و آنها را به دلیل «لخت» ظاهر شدن سرزنش کرده است.

این سازمان پرونده سه زن دیگر را هم که به جزای نقدی محکوم شده بودند مستندسازی کرده است.

به زن دیگری دستور داده شد که تعهدنامه بنویسد و تهدید به جریمه شده است.

عفو بین‌الملل گزارشی از وزارت اطلاعات را بررسی کرد که در آن دستور داده شده بود فعالیت‌های آنلاین یک هنرمند زن که برای پست‌های اینستاگرامش هدف قرار گرفته بود، به صورت مستمر تحت نظر قرار گیرد.

تا زمان انتشار این گزارش، دادرسی علیه شش تن از زنانی که عفو بین‌الملل پرونده آنها را مستندسازی کرده است، ادامه داشت.

مقامات دادستانی و قضات علاوه بر مجازات‌های صادر شده، اکثر زنان و کودکان دختر را به شلاق و زندان تهدید کرده‌اند، و در همان حال یکی از زنان به مرگ و دیگری به خشونت جنسی هم تهدید شده‌اند. پدر یک دختر ۱۶ ساله به عفو بین‌الملل گفت که در جریان محاکمه او، قاضی دادگاه اطفال و نوجوانان با تحکم از او پرسید که چرا حجاب اجباری را رعایت نمی‌کند و او را به شلاق و زندان تهدید کرد. این دختر در نهایت تبرئه شد اما مجبور شد در پلیس امنیت اخلاقی یک تعهدنامه امضا کند.

در دی ماه ۱۴۰۲، مقامات **حکم ۷۴ ضربه شلاق رویا حشمتی** را به دلیل بی‌حجابی در انظار عمومی اجرا کردند. او در شهادتی که در حساب رسانه‌های اجتماعی خود منتشر کرد، شلاق‌خوردنش به دست یک مسئول مرد را در حضور قاضی در محلی که او آن را «اتاق شکنجه قرون وسطایی» توصیف کرد، روایت کرد.

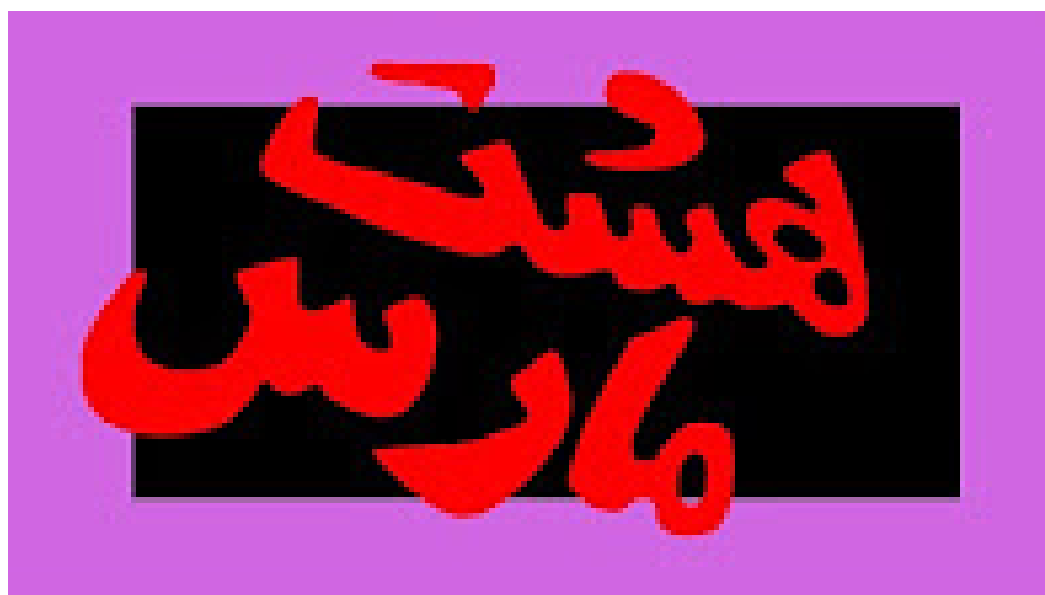
پیشزمینه

لایحه‌ای با هدف تشدید و به قانون تبدیل کردن هجمه مقامات به زنان و دختران به دلیل سرپیچی از حجاب اجباری، در مجلس ایران در شرف تصویب است. در بهمن ماه ۱۴۰۲، ابراهیم رئیسی، رئیس جمهور رسماً **هزینه‌های مالی** قابل توجه اجرای لایحه پیشنهادی را پذیرفت و راه را برای تصویب این قانون در شورای نگهبان هموار کرد.

منبع خبری : برگرفته از سایت عفو بین الملل به فارسی

[/https://fa.amnesty.org](https://fa.amnesty.org)

به مناسبت ۸ مارس روز جهانی

بیانیه کمپین توقف قتل‌های "ناموسی"

سال ۱۹۱۰ صد زن از هفده کشور جهان در کنفرانس جهانی زنان در کپنهاگ ۸ مارس را به عنوان روز جهانی زن به منظور اتحاد و همبستگی زنان سراسر جهان برای دستیابی به حقوق انسانی خود پیشنهاد کردند. با پیگیری کنشگران حقوق زنان سرانجام در سال ۱۹۷۷ مجمع عمومی سازمان ملل هشت مارس را به عنوان روز جهانی زن به رسمیت شناخت. هشت مارس روز همبستگی و همدلی زنان در سراسر جهان است تا عزم خود را برای رفع هرگونه ستم جنسی-جنسیتی تا رسیدن به جهانی برابر نشان دهند.

طی این سالها فعالان جنبش زنان ایران همپای زنان در سایر کشورهای جهان روز جهانی زن را با وجود تمام محدودیت‌ها برگزار کرده‌اند. به ویژه در تاریخ ۴۵ ساله جمهوری اسلامی، زنان ایران با تمام قوا در برابر ستم جنسی-جنسیتی و انواع سرکوب‌ها ایستادگی کرده‌اند.

با انقلاب ۵۷ زنان در ایران اولین گروهی بودند که در برابر آپارتاید جنسی - جنسیتی و در برابر حجاب اجباری قد علم کردند. زنان پیشرو در ۸ مارس برابر با ۱۷ اسفند ۱۳۵۷ طی یک هفته با برپایی تظاهرات متعدد در تهران و شهرهای مختلف مخالفت خود را با حجاب اجباری با شعار "ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم" نشان دادند و از آنزمان تا کنون حتی یکروز در برابر رژیم اسلامی

عقب نشینی نکرده اند.

از تشکیل کمپین های متعدد علیه حجاب اجباری تا مبارزات فردی چون سرپیچی از پوشیدن حجاب اجباری به قیمت اخراج از کار، محرومیت از تحصیل، زندان، شلاق، جریمه نقدی و حتی کشته شدن دست از مبارزه برای حق انتخاب پوشش برنداشته اند.

جنبش زنان ایران همگام با سایر جنبش های اجتماعی، دانشجویی، کارگری و فرهنگیان علیه فقر، نابرابری، ستم ملی و تخریب محیط زیست مبارزه کرده، همچنین برای لغو قوانین تبعیض آمیز علیه زنان، توقف سنگسار، توقف قتل های ناموسی و کودک همسری، زنده نگه داشتن جنبش دادخواهی و مبارزه با برای توقف اعدام پیشگام بوده است.

جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی به رهبری زنان و همراهی مردان آگاه که با قتل ژینا مهسا آملینی شعله ور شد ادامه بیش از چهارده مبارزات زنانی است که شجاعانه در برابر سرکوب و شکنجه ایستادگی کردند. جنبش انقلابی که تحسین جهانیان را برانگیخت. یکی از موفقیت های جنبش زنان ایران در سال اخیر اهدای جایزه نوبل صلح به نرگس محمدی است که حتی در زندان نیز برای تحقق آرمان های زنان ایران مبارزه می کند.

□ سازمان ملل متحد در بزرگداشت روز جهانی زن سال ۲۰۲۴ را بر تشویق به مشارکت " تاکید دارد. همچنین مبنای کارشفت و هشتمین نشست کمیسیون وضعیت زنان در سازمان ملل نیز تسریع در دستیابی به برابری جنسیتی و توانافزایی همه زنان و دختران با پرداختن به فقر و تقویت نهادها و تامین مالی با دیدگاه جنسیتی را در دستور کار خود قرار داده است.

ما در کمپین توقف قتل های "ناموسی" همگام با زنان جهان برای ساختن جهانی عاری از تعصب، کلیشه های جنسیتی و تبعیض، برای جهانی که متنوع، عادلانه و فراگیر باشد و در آن به تفاوت ها بها داده می شود، تلاش می کنیم.

ما از همه نیرو های آگاه دعوت می کنیم که در برابر زن ستیزی سکوت نکنند.

کمپین توقف قتل های " ناموسی" ضمن گرامیداشت ۸ مارس سال ۲۰۲۴ روز جهانی زن بار دیگر تاکید می کند، که حقوق زنان، حقوق بشر

است

زن_زندگی_آزادی #هشت_م_پاریس
#توقف_قتلهای_ناموسی #نه_به_خشونت_علیه_زنان"

نگرانی از سلامتی کارگران زندانی رضا شهابی، داوود رضوی و حسن سعیدی

نامه کلکتیو سندیکایی فرانسه به
خامنه‌ای

آیت الله سیدعلی خامنه‌ای، رهبر جمهوری اسلامی ایران

پاریس، ۴ مارس ۲۰۲۴

آقای رهبر

ما اخبار بسیار نگران کننده ای از ایران در خصوص سه نفر از

اعضای سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه (واحد)،
که در حال حاضر در زندان هستند، دریافت می‌کنیم.

بر اساس اطلاعاتی که در اختیار داریم، وضعیت سلامتی رضا شهابی
نیاز به عمل جراحی فوری و اضطراری در ناحیه گردن دارد، در غیر
این صورت ممکن است دچار عوارض وخیم و جبران ناپذیری شود.

با وجود درد شدید در ناحیه گردن و فشار خون بالا، طبق اطلاعاتی
که به ما رسیده، تا این لحظه هیچ اقدامی جهت بستری شدن شهابی
در بیمارستان برای عمل جراحی به عمل نیامده است.

داوود رضوی از درد زانو، بیماری آرتروز، نارسایی های بینایی
و بیماری گوارشی رنج می‌برد. به ما گزارش شده است که علیرغم
خونریزی های متعدد، او کماکان از درمان و مراقبت های بهداشتی
لازم محروم بوده است.

حسن سعیدی اکثر دندانهای خود را در زندان به دلیل درمان
نشدن بیماری لثه و دهان از دست داده است. طبق اطلاعات ما، از
دست دادن دندانهای او باعث مشکلات گوارشی هم شده است. او نیاز
فوری به درمان دندان پزشکی در خارج از زندان دارد.

با توجه به وخامت سلامتی رضا شهابی، داوود رضوی و حسن سعیدی،
آنها به معالجه فوری و مراقبت های درمانی مناسب نیاز دارند.

علاوه بر این، ما خواستار آزادی بی قید و شرط آنها و هم چنین
سایر کارگران، معلمان، دانشجویان و بطور کلی همه زندانیان
سیاسی زندانی هستیم.

آقای رهبرمعمم، ادای احترام ما را بپذیرید.

بنائتريس لستیک، دبیرملی امور بین المللی
بوریس پلازی، دبیر کنفدرال (. . .)

بنوآ تست، دبیرکل (. . .)

موریل گیلبر، دبیرسراسری (. . .)

لوران اسکور، دبیرکل
()
.....)
.....
.....